

er den, at her kaldes den Alciise, paa de andre Steder derimod Havneafgift. At Varerne derved blive saameget dyrere, er ganske vist; men det forekommer mig at være temmelig ligegyldigt, under hvilken Benævnelse det er, at de blive saameget dyrere. Kjøbenhavns Havneintrader have hidtil kun bestaaet i disse Alciisepenge. Nu finder man, at man behøver langt flere Indtægter for at sætte Havnen i en passende og god Stand, og derfor vil man ikke alene opkræve flere Havnepenge, men ogsaa beholde det Beløb, som er indkrævet som Alciise. Naar det ærede Medlem ikke vil foreslaae andre Midler til at faae større Indtægt, saa maa han lade Kjøbenhavns Kommune beholde Alciisen.

Tscherning: Jeg har viist en anden Maade, hvorpaa man kunde faae større Indtægt, nemlig ved at opkræve den direkte igjennem den almindelige kommunale Beslutning. At beholde Alciisen, som den er, er at opkræve Told.

H. S. Kayser: Ja, det er jo netop Alciisen, som dette Lovforslag iblandt Andet gaaer ud paa at affkaffe, saa i den Henseende staaer Lovforslagets Indhold ganske i Samklang med det ærede Medlems Udtalelser. Den nuværende Alciise beløber sig omtrent til 36,000 Rb. om Aaret, og deraf tilfalder Halvdelen Kommunen, Halvdelen Havnekassen. Den beregnes som $\frac{1}{4}$ af Transittolden. Det er Beregningsmaaden, og deri ønskes man kun den Forandring, som den indtraadte Forandring i Toldlovgivningen medfører; derfor er der gjort Forslag til en anden Skala, men derved faaer denne Alciise dog hverken mere eller mindre Karakteren af en Told (Tscherning siger Noget, hvorpaa svares) — Havnen og Kommunen ere jo her aldeles forskellige.

Tscherning: Maa jeg bede om Ordet!

Formanden: Det ærede Medlem har allerede haft Ordet flere Gange, men for en kort Bemærkning skal jeg give ham Ordet.

Tscherning: Havnen og Kommunen ere det Samme; Kommunen staaer som Garant bagved Havnen.

L. C. Larsen: Jeg vilde virkelig ønske, at det ærede Medlem havde haft den Anskuelse, dengang vi her vare i Begreb med at ordne Bestyrelsen af Havnevæsenet i Kjøbenhavn; jeg gjorde dengang gjældende, at det i det Væsentlige var en kommunal Sag, men hverken det ærede Medlem eller Andre vare at formaae til at gaae ind paa denne ganske vist rigtige Anskuelse. Hvad enten det nu imidlertid er en kommunal Sag eller ikke, skulle Pengene tilveiebringes, og at tage Afgift af Varer, er en passende Maade dertil; det er den Maade, som anvendes over hele Riget. Jeg har her Alter liggende for mig, hvorefter det sees, at af Havneindtægterne komme i Randers 79 Procent af Varer, ikke af Skibe, i Aarhus 75 Procent, i Odense 85 Procent, i Horsens 87 Procent, i Aalborg 66 Procent, og jeg kjender intet Besynderligere end at reise Indsigelse mod en Afgift, blot fordi den kaldes Alciise. Sæt at der af et Parti Varer skulde gives 1 Rb. i Told og 4 β i Havneafgift, skulde det saa være forbudt istedetfor 4 β at sige $\frac{1}{24}$ af Tolden. Jeg seer ingen Forbindelse derimellem; men vi kunne ikke vedblive at bruge Alciisen, det er Sagen, thi den er fastsat til $\frac{1}{4}$ Procent af Transittolden, og da denne er hævet, er det blevet nødvendigt at gaae til en anden Ordning af Sagen. — Hvad den Tabel angaaer, som er føiet til Udkastet, veed jeg ikke rettere, end at den er udarbejdet i Ministeriet, og at den ikke har foreligget ved Sagens tidligere Behandling hos de lokale Autoriteter. Jeg er ikke istand til at have nogen Mening om de opførte Størrelsefs Rigtighed. Det kan gjerne være, at man ikke i alle Henseender har truffet det Rette, og dette er en af de Grunde, hvorfor jeg mener, at det var bedre, om denne Sag ikke var gjort til en Lovgivningsgjenstand, men at det var blevet overladt til Ministeriet i Forbindelse med de lokale Autoriteter at ordne den. Der vilde da blandt Andet have været Tid til at overveie den nye Vareafgiftstavil, som er føiet til Loven, hvilket jeg ikke troer, der har været.